

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

14. november 2011

J.nr. 2011-0014626/2011-1166

Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har i brev af 26. oktober 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 26 (UUI alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 26:

”Ministeren bedes oversende en oversigt, der i tal og procent sammenligner det danske niveau for starthjælp hhv. kontanthjælp med lignende ydelser i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Spørgsmålet ønskes besvaret inden ministerens besvarelse af samrådsspørgsmål F”

Endeligt svar:

Ministeriet bekendt findes der ikke nyere forskning, der sammenligner sociale ydelser i udvalgte velfærdsstater og medtager starthjælp/introduktionsydelse.

Nedenfor gengives hovedresultaterne fra arbejdsnotat nr. 13 fra Rockwool Fondens Forskningsenhed, 2005, ”Fra asylsøger over flygtning til familiesammenføring - Offentlige kontantydelse i disse situationer i en række vestlige lande.” Landene er Danmark, Tyskland, Sverige, Storbritannien, Holland, Italien og Canada.

Dette forskningsprojekt indeholder tal fra 2003, hvor starthjælpen/introduktionsydelsen på starthjælpsniveau netop var indført, og hvor de nedsatte ydelser i kontanthjælpsystemet endnu ikke var indført.

Beregningerne er baseret på OECD’s metodik med ”Take home pay”, men korrigeret for, at de basale ydelser til flygtninge og familiesammenførte i Danmark og Holland er beregnet til at dække nogle af boligudgifterne, mens boligudgifter inden for rimelighedens grænser betales særskilt i de andre lande. Denne korrektion er et usikkerhedsmoment i beregningerne. ”Take Home Pay” er defineret som

Bruttoindkomst
- Skat og sociale bidrag
+ Eventuelle ydelser til børn
= Take Home Pay

De indkomster, der ved ovennævnte metode beregnes for asylsøgere, flygtninge og familiesammenførte sammenlignes med en hel og 2/3 gennemsnitsindkomst for en

arbejder i det enkelte land. Her anvendes et fælles begreb, APW, som står for Average Production Worker. Kort fortalt er APW-indkomsten den gennemsnitsløn, som fuldtidsbeskæftigede arbejdere tjener inden for fremstillingsindustrien i hvert land. Begrebet *Nettodækningsgraden*, som anvendes i næste afsnit er et udtryk for ydelsens højde (efter skat og sociale bidrag) i forhold til en veldokumenteret arbejdsindkomst (efter skat og sociale bidrag).

Tabel 1 gengiver arbejdsnotatets tabel 11.2 og viser nettodækningsgraden for en enlig flygtning. Lav APW betyder lavt ydelsesniveau. Tallet for Danmark indeholder ikke desto mindre satsen for en ægtefælle, fordi det i beregningen forudsættes, at flygtningen er gift, men at den anden ægtefælle ikke bor i landet. Ægtefællesatsen på starthjælp er lavere end satsen for enlige. Der er ikke inkluderet forsørgertilæg, da ægteparrets barn er forudsat at befinde sig uden for EU-området. Med enligsatsen ville tallet for Danmark korrigeret for boligudgifter være henholdsvis 16 og 22,5.

Tabel 1
Nettodækningsgrader i pct. for basale offentlige ydelser til flygtninge i syv lande, 2003

	APW	2/3 APW
Danmark	12 (26,5)	17,5 (37,5)
Tyskland	18	24,5
Sverige	23	33
Storbritannien	18,5	26,5
Holland	32,5 (45,5)	44,5 (62)
Italien	17,5	24
Canada	7,5	11

Kilde: Rockwool Fondens Forskningsenhed angiver "Egne beregninger"

Tallene i parentes for Danmarks og Hollands vedkommende er tallet før korrektion for, at en del af boligudgiften skal betales af den basale ydelse. Her er regnet med en boligudgift på 3.000 kroner pr. måned for en enlig.

Canada fremstår med det laveste ydelsesniveau. Blandt de europæiske lande har Danmark den laveste nettodækningsgrad og Holland det højeste niveau. Tyskland, Storbritannien og Italien, sidstnævnte dog med betydelig usikkerhed, ligger stort set på linje og Sverige noget højere.

Tabel 1 indeholder ikke kontanthjælp. Det gør tabel 2, som gengiver arbejdsnotatets tabel 11.3 og omhandler en familiesammenført familie bestående af to voksne og et barn i tre situationer. I forhold til kontanthjælp er kun Danmark III relevant, da Danmark III viser situationen, hvor parret er berettiget til kontanthjælp.

Tabel 2

Nettodækningsgrader i pct. for basale offentlige ydelser til en familiesammenført flygtningefamilie med et barn, 2003

	APW	2/3 APW
Danmark I	43	59,5
Danmark II	46	63,5
Danmark III	74	103
Tyskland	46,5	61
Sverige	45	63,5
Storbritannien	50	69,5
Holland	57	77
Italien	35	48
Canada	22,5	31

Kilde: Rockwool Fondens Forskningsenhed angiver "Egne beregninger"

Canada fremstår igen som det land, der har den laveste ydelse, fremgår det af arbejdsnotatet. For Danmark er der som nævnt tre tilfælde. Den første er, hvor familien er berettiget til introduktionsydelse/starthjælp (som har samme ydelsesniveau). Denne ydelse (Danmark I), ligger på linje med kontanthjælpsydelse i Tyskland og Sverige, men lavere end i Holland og Storbritannien. Den næste situation for Danmark er, hvor den først ankomne ægtefælle har været i landet i syv år og dermed er blevet berettiget til kontanthjælp, mens den anden ægtefælle er berettiget til starthjælp (Danmark II). Det giver ikke et væsentligt anderledes resultat end Danmark I på grund af ægtefællereduktionsreglerne. Når begge ægtefæller, efter de regler der var gældende i 2003, har været i landet i syv år, modtages der hjælp efter de almindelige regler for kontanthjælp, der i 2003 ikke var reduceret med 500 kroner reglen, kontanthjælpsloftet mv. (Danmark III). I det tilfælde har Danmark den højeste ydelse af samtlige lande. I Danmark II og III er der korrigeret for en boligudgift på 5.000 kroner pr. måned (for et ægtepar med et barn).

Venlig hilsen

Mette Frederiksen